

Herning, den 26. august 2017.

Ruth Jørgensen

90 års fødselsdag

Kære mormor.

Her er en række udvalgte sange fra hvert ti-år i dit lange, smukke liv. Vi håber de passer en smule til det sted du var i livet på det tidspunkt - og vi glæder os til at synge dem sammen med dig. Du er en fantastisk mormor og oldemor - og vi håber du nyder din fødselsdag i dag.

Med kærlig hilsen,

Kim og Troels.

1920 – 1930

Carl Nielsen, 1924

”Jeg ved en lærkerede”

Jeg ved en lærkerede
jeg siger ikke mer;
den findes på en hede
et sted, som ingen ser.

I reden er der unger
og ungerne har dun.
De pipper, de har tunger,
og reden er så lun.

Og de to gamle lærker,
de flyver tæt omkring.
Jeg tænker nok, de mærker,
jeg gør dem ingenting.

Jeg lurker bag en slåen.
Dér står jeg ganske nær
Jeg rækker mig på tåen
og holder på mit vejr.

For ræven han vil bide
og drengen samle bær.
Men ingen skal få vide,
hvor lærkereden er.

1930 – 1940

Otto Mortensen og Thøger Larsen, 1932

”Du danske sommer”

Du danske sommer, jeg elsker dig
skønt du så ofte har sveget mig
Snart kolde farver i sky og vand
snart nøgne piger ved hver en strand.
Mer,mer, mer,
jeg dog dig elsker, hver gang du ler.

Du er i sindet jo lunefuld
dog hjertet inderst er pure guld,
et eventyr er dit glade navn,
og blomster lyser ud af din favn.
Korn, korn, korn
I drømme gror under månens horn.

Når dine bølger mod bredden gik,
beruset blå som gudinders blik
en ungdom jubled din lovsang ud,
kun klædt i solskin og brunet hud.
Ned, ned ned
til dåb i glemsel og evighed.

Du danske sommer, min hilsen tag,
du lyse nat og du lyse dag!
Går tit du kold over landet hen,
jeg véd, du kommer dog hed igen
Ja, ja, ja,
jeg véd, dit hjerte er guld endda.

1940 – 1950

Egil Harder og Kaj Munk, 1945

”Hvad var det dog der skete?”

Hvad var det dog, der skete?
Mit vinterfrosne hjertes kvarts
må smelte ved at se det
den første dag i marts.
Hvad gennembrød den sorte jord
og gav den med sit søblå flor
et stænk af himlens tone?
Den lille anemone,
jeg planted dér i fjor.

Nu står den der og nikker
så sejersæl i Jyllands grus
ukuelig og sikker
trods ensomhed og gus,
som om alverdens modgang her
har givet den et større værd,
en lille amazone
og dog min anemone
som søens bølge skær.

For denne rene farve
den er mig som en vårens dåb,
den la'r mig nyfødt arve
en evighed af håb.
Så bøjer jeg mig da mod jord
og stryger ømt dit silkeflor,
en flig af nådens trone.
Du lille anemone,
hvor er vor skaber stor!

1950 – 1960

Halfdan Rasmussen, 1955

”Noget om helte”

Livet er en morgengave, sjælen er et pilgrimskor.
Der står krokus i min have, der står øller på mit bord.
Under himlen hænger lærken som et fjernt bevinget frø,
for en lærke tænker hverken på at kæmpe eller dø.

Der er nok som går og sysler med at sprænge kloden væk.
Jeg vil ikke ha skærmydsler og kanoner bag min hæk.
Mens de andre går og sveder for at gi hinanden lak,
vil jeg pusle med rødbeder, selleri og pastinak.

Jeg vil ikke slås med bisser, jeg vil så og ikke slå.
Selv de rødeste radiser kan man roligt lide på.
Der er nok af danske helte som er danske hele dag'n,
og går rundt og spænder bælte, mens de råber; Fy for Fan.

Livet er en dejlig gave, jorden er en herlig jord.
der er øller i min mave, der står krokus på mit bord.
Når reserverne skal stille for at splitte kloden ad
skriver jeg med kruspersille verdens mindste heltekvad.

1960 – 1970

Bob Darin og Eddie Skoller, 1969

”Kom og syng en enkelt sang om frihed”

Kom og syng en enkelt sang om frihed,
syng den højt, så alle kan forstå”.
Folk, hvor end i bor,
syng nu med i kor,
vi må ha´ fred, hvis verden skal bestå!

Alle i, som slås i fjerne lande,
ved i egentlig hvad, der er der sker.
I gør hvad der bliver sagt,
marcherer frem i takt
og dræber uden nytte fler´og fler´.

Kom og syng...

Hvorfor han man valgt at have grænser,
og dele bror og søster med en mur?
Hvem kan være tolk
for alle verdens folk,
så de høje statsmænd ser, det ikke du´r?

Kom og syng...

Hør nu alle men´sker her på jorden
man maler jer med løgne dag for dag.
Verden den er hård,
men jeg håber, i forstår,
at vi alle kæmper for den samme sag!

Så kom og syng...

1970 – 1980

Bjarne Jes Hansen, 1978

”Vi voksne kan også være bange”

Jeg er bange for de store brag
man nogengange får at høre.
Jeg er bange for at der skal blive krig
når jeg hører tanksene køre.

Omkvæd: Vi voksne kan også være bange
og synge lange, lange bange sange.
Der er så meget man skal passe på
Jeg har jo dig, jeg skal passe på.

Jeg er bange for atomkraftværkerne
og for bilerne ude i trafikken.
Jeg er bange for den sorte grimme røg
som oser henne fra fabrikken.

Omkvæd: Vi voksne kan også være bange
og synge lange, lange bange sange.
Der er så meget man skal passe på
Jeg har jo dig, jeg skal passe på.

Jeg er bange for at de dårlige film
Og for det, der står i dumme bøger.
Jeg er bange for, at du skal møde løgne
Og for at du tror på løggen, som du hører.

Omkvæd: Vi voksne kan også være bange
og synge lange, lange bange sange.
Der er så meget man skal passe på
Jeg har jo dig, jeg skal passe på.

Jeg er bange for at alt for stærke mænd
skal bestemme over dig og mig og jorden.
Jeg er bange for at løgnere og tyve
skal bestemme over dig og mig og jorden. Omkvæd...

1980 – 1990

Benny Andersen, 1981

”Barndommens land”

Barndommens land.
Tidens mælketand.
Verden er ny for dit øje.
Folk er to-tre meter høje
så de må bøje sig
ned til dig.

Fluen er blå.
Kilder på min tå.
Og et par myrer du kender
hygger sig på dine hænder.
Skrubtudsens tisser en tår
før den går.

Solen er varm.
Stikker på din arm
ligesom hvepse og bier.
De er så gale. De svier.
Regnormen føles så blød.
Den er sød.

Slog du dit ben
på en kampesten?
Kom - lad mig puste på skrammen.
Vi skal ha lappet dig sammen.
Du må vist hellere få
plaster på.

Barndommens land.
Nu er jeg en mand.
Tit har jeg lyst til at love
solskin og dejlige skove.
Men der er lang vej igen.
Sov, min ven.

1990 – 2000

Per Krøis Kjærsgård, 1998

”Kære linedanser”

Kære linedanser, udspændt
ligger foran dig,
selve livet
du fik givet,
gå nu kun din vej.

Du må turde træde ud,
hvor dit liv kun er dit.
Det briste eller bære må
dette ene skridt.

Give fra dig hvad du magter,
da ser du,
en dag du nåede ud
og danser til himmelens stjernesud.

Kære linedanser, ser du
livet er et net,
øjeblikke,
tro blot ikke,
dansen kun er let.

Og en dag gør livet ondt,
det ved jeg, at det vil.
For livet er et liv på trods,
smerten hører til.

Ud af sorgen vokser lykken
og livet
i påskens evige fest.
De stærkeste rødder har træ'r i blæst.

2000 – 2010

Brødrene Olsen, 2000

”Smuk som et stjernesked”

Samlet her i dag
En særlig fødselsdag
En lille sang til livet

Det er få forundt
At være rask og sund
Når mange år er levet

Du fortjener smil og kærlighed
For du betyder mere end du ved

Nu har du fødselsdag,
Som tiden går,
Vi råber højt hurra,
År efter år.

Du er både mor
Mormor og oldemor
Og der er mange minder

Dyr og landmandsliv
Sommerdage og tidsfordriv
Børn med røde kinder

Morfar der kun dyppede sin arm
For at mærke om poolen nu var varm

Nu har du fødselsdag,
Som tiden går,
Vi råber højt hurra,
År efter år.

Nu har du fødselsdag,
Som tiden går,
Vi råber højt hurra,
År efter år.